

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 1

Utgitt 5 januar.

1912

Kongelig resolution

av 3 januar.

3 janr.

I henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtægter for rikets kjøpstæder, lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v., lov nr. 7 av 14 juli 1893, lov nr. 2 av 19 april 1899 og lov nr. 3 av 16 juli 1907 § 28 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av Tromsø bystyre under 15 august og 14 november 1911 fattede beslutning om nye vedtægter, som skal træde istedenfor de tidligere gjældende politivedtægter og de ved kongelige resolutioner av 23 juli 1900 og 29 mars 1902 stadfæstede vedtægtsbestemmelser om forbud mot salg av tobak til barn og om anvendelse av pigtraad til gjærder:

Kap. I.

Om iagttagelse av orden paa gaten.

§ 1. Paa offentlig gate (hvorunder i denne vedtægt ogsaa indbefattes vei, offentlig anlæg, plads, almenning og kai, som er almindelig befærdet eller bestemt for almindelig færdsel) maa ikke foregaa opløb eller sammenstimlen av folk, hvorved den offentlige orden forstyrres eller færdselen hemmes.

Naar mange mennesker samles paa offentlig gate, skal de rette sig efter politiets anvisning til ordens overholdelse.

Ingen maa stanse op paa fortaag, saaledes at færdselen generes.

§ 2. Ingen maa uten den kjørendes tilladelse krype op paa vogner eller andre kjøretøier eller dertil fastgjøre haandvogner, kjælker, slæder eller andet lignende. Ingen maa henge sig bak paa vogn eller kjøretøi.

§ 3. Ingen maa nyde berusende drikke paa offentlig gate, i tilstøtende portrum, i aapne baater eller paa dækket av

3 janr. dækkede fartøier, henliggende ved gatemunding, plads, almenning eller kai, eller paa privat grund, der støter op til offentlig gate og kan sees fra denne.

§ 4. I byens gater maa ingen rende paa kjælke, ski eller skøiter, oparbeide eller benytte skridebane, spille pengespil, slaa ball eller drive anden lek, som er til hinder for færdselen eller forstyrrer de omboende. Likeledes er kortspil forbudt paa offentlig gate.

Magistrat og formandskap kan efter at ha indhentet politimesterens uttalelse forsaavidt angaar enkelte arter av sport eller lek dispensere fra forbudet for enkelte gaters eller strøks vedkommende.

§ 5. Barn under 14 aar, som streifer omkring paa offentlig gate uten ledsagelse av voksne efter kl. 10 aften om sommeren (fra 1 april til 30 september) og efter kl. 8,30 aften om vinteren, kan av politiet bringes til sit hjem.

Kap. II.

Om forbud mot hindring av færdsel.

§ 6. Møtende paa gate eller fortaag bør vike til høire, dog behøver den, som har kjørebanen paa sin høire haand, ikke at vike fra fortaag ut i gaten. Ingen maa paa fortaag bære, trække eller paa anden maate føre med sig gjenstande, som er til hinder for færdselen, eller som utsætter de forbigaaende for besudling, skade eller ulempe. Dog kan barnevogner og barneslæder trækkes paa fortaag, naar færdselen derved generes mindst mulig, men aldrig to eller flere ved siden av hinanden.

§ 7. Uten politiets tilladelse maa ingen, end ikke for kort tid, ta plads paa offentlig gate for at utsælge varer eller drive anden forretning, og naar saadan tilladelse er git, ikke utenfor det anviste sted.

I overensstemmelse hermed maa bybud, som efter erhvervet tilladelse paa offentlig gate tilbyder publikum sin tjeneste, bare ha tilhold paa de steder, som politiet anviser. Under utøvelsen av sin bedrift maa de etterkomme ethvert paalæg av politiet med hensyn til trafikken eller til opretholdelse av god orden.

Uten vedkommendes samtykke maa ingen ta længere ophold paa trapper, i porter eller anden mot offentlig gate vendende ind- eller opgang til hus.

§ 8. Intet, som belemrer pladsen eller kan være til hinder for færdselen maa hensættes eller henlægges paa fortaag eller andensteds paa offentlig gate. Dog skal, naar ingen anden plads haves, av- og paalæsning av varer eller andet kunne ske paa de nævnte steder, naar den foretages med saa liten ulempe for færdselen som mulig, og intet blir liggende i længere tid

end høist fornødent. Kjøreredskaperne maa i saadanne tilfælde 3 janr. saavidt mulig stilles langs med fortaaget.

Likesaa kan oplosning og maaling av ved foregaa ved de landingspladser, hvor saadant ikke av magistrat og formandskap er forbudt.

§ 9. Uten politiets tilladelse maa paa offentlig gate ikke foretages noget slags arbeide, hvorved færdselen hemmes eller forbigaaende utsættes for fare eller ulempe.

Paa eller utover offentlig gate maa klær eller tæpper ikke utluftes eller rystes.

§ 10. Vindusmarkiser skal være forsvarlig befæstet og anbragt i saadan høide, at deres underkant er mindst 2,20 m. over jorden.

§ 11. Paa offentlig gate maa forspændte kjøretøier bare holde paa saadanne steder, hvor de ikke stanser eller i væsentlig grad generer færdselen.

Hest maa ikke lates uten tilsyn. Forspændt hest kan dog for kortere tid forlates, naar den er forsvarlig bundet med fotbaand, som er fastgjort i kjøretøiet eller i vognarm eller skaak saa langt bakover, at baandet hindrer hestens gang.

§ 12. Naar vogner ved bryllupper, begravelser, teaterforestillinger, konserter, baller, skibes ankomst eller lignende anledninger samles i større mengde paa offentlig gate, skal de holde efter politiets nærmere anvisning og ved til- og frakjørsel følge den av dette betegnede vei og orden. Politiet kan derhos ved særegne leiligheter helt eller delvis forbyde kjørsel i enkelte gater.

Kap. III.

Om forebyggelse av fare under den offentlige færdsel.

§ 13. Paa offentlig gate eller utover samme maa ingen skyte med bue, »sprettert« etc. eller kaste sten, sneball eller lignende.

§ 14. Ethvert mineringsarbeide inden byens grænser skal, inden det paabegyndes, anmeldes til politiet. Dettets forskrifter til forebyggelse av fare befølges. Under alle omstændigheter maa tilbørlig forsigtighet iagttages.

Inden byens grænser maa ikke krudt, fyrverkeri eller andet eksplosivt stof avbrændes uten efter paa forhaand indhentet tilladelse hos politiet.

§ 15. Inden byens grænser maa ingen uten politiets tilladelse avfyre skytevaaben. Ingen maa paa offentlig gate eller almindelig befærdet sted bære ladt skytevaaben.

§ 16. Ved opførelse av nye hus og nedrivning eller

3 janr. reparation av ældre bygninger skal eieren, førend arbeidet paa-begyndes, gjøre anmeldelse til politiet.

Saasnart arbeidet er saavidt fremskredet, at indhegning ikke længer er nødvendig, skal eieren straks bortta den og ryddiggjøre den indhegnede plads.

§ 17. Naar der i eller ved offentlig gate skal foretages gravninger eller andre arbeider, som kan være til hinder for færdselen eller gjøre denne usikker, skal skriftlig anmeldelse betimelig ske til politiet, som for tilfældet bestemmer, om og hvorledes den paagjældende strækning skal holdes avspærret. Ansees avsperring unødvendig, maa arbeidet utføres saaledes, at færdselen saavel for kjørende som gaaende ikke unødig hindres. Aapnede grøfter maa snarest mulig tilkastes, utfyldes, stemples og jevnes paa saadan maate, at det godkjendes av stadsingeniøren.

Fra mørket falder paa, og til det blir lyst om morgenen, skal der være lygter saavel ved avsperringen som ved aapne grøfter eller ansamlinger av jord, grus, sand, sten o. l., som kan genere færdselen.

Kjeldernedganger, glugger eller lysaapninger, som fra bygge-linjen springer frem i offentlig gate, skal enten være forsynt med forsvarlig, mindst 80 cm. høit rækverk av jern eller over-dækket med solide jernrister eller lemmer. Forsaavidt kjelder-nedganger holdes aapne, naar det er mørkt, skal de holdes op-lyst. Hvor fare ikke antages at kunne opstaa for de forbi-gaaende, kan politiet dispensere fra denne bestemmelse.

Naar om vinteren glat føre indtræffer, skal eieren av de til offentlig gate støtende bygninger eller ubebyggede grunde være forpligtet til straks at la fortaag utenfor samme bestrø med sand eller aske. Samme forpligtelse paahviler en gaards leier eller bestyrer.

§ 18. Vinder eller andre heiseindretninger, som benyttes utover offentlig gate, kai eller havnen, skal saavel som deres til-behør ha fornøden styrke og maa bare behandles av øvede og paalidelige folk. De maa altid være forsynt med forsvarlig stoppeindretning.

§ 19. Naar opheisning eller nedfiring av varer eller andet, rensning av tak eller takrender, maling eller oppudsning av hus, istandssettelse av tak eller andre mindre betydelige bygnings-arbeider foretages utover eller ut til offentlig gate, skal der til advarsel for de forbigaaende langs husvæggen paa forsvarlig maate opreises en eller flere avvisere av bord eller lægter for at angi, at færdselen sammesteds er forbundet med fare eller ulempe. Avvisere maa ikke anbringes længer frem paa fortaaget eller henstaa længer end nødvendig for vedkommende arbeide.

§ 20. Det skal inden byens grænser være forbudt at

anvende pigtraad til gjærder. Dog kan pigtraad benyttes oven- 3 janr.
over stakit eller plankegjærde i en høide over jorden av mindst
1,80 meter.

Allerede opførte pigtraadgjærder, som ifølge nærværende §
ikke er lovlige, maa ikke repareres med pigtraad.

Kap. IV.

Om kjørsel, ridning og velocipedridning.

§ 21. Kjørsel eller ridning, hvorunder i denne vedtægt
ogsaa forstaaes velocipedridning, maa ikke finde sted paa
fortaag.

Magistrat og formandskap kan bestemme, at velociped-
ridning i parkanlæg eller i de mest befærdede gater eller
offentlige pladser skal i det hele eller delvis være forbudt.
Likeledes kan magistrat og formandskap paabyde, at kjørsel og
ridning i enkelte gater eller paa enkelte steder bare maa fore-
gaa i skridt.

Det er kjøreren forbudt at staa paa kjøretøiet.

Kjørende og ridende er pligtige at iagtta behørig forsigtig-
het, hvilket især gjælder, naar der kjøres eller rides omkring
gatehjørner eller i gateskjæringer.

Ut- og indad porter eller andre indkjørsler, over torv i
torvtiden og paa steder, hvor mange mennesker er samlet, maa
kun kjøres i skridt. Forøvrig maa inden bygrænsen intet sted
kjøres eller rides hurtigere end i smaat trav. Herfra undtages
brandvæsenets vogner, for hvilke enhver maa vike plads paa
vei til brandstedet.

§ 22. Kjørende og ridende skal i tide varsko personer,
som er foran dem paa veien. Møter en velocipedrytter en
kjørende eller ridende, og denne enten varsler, eller hans hest
viser tegn til skræk, skal velocipedrytteren stige av.

§ 23. Paa vinterføre er kjørende pligtige at anbringe
bjelder eller klokker paa sine hester, saa at man i tilbørlig
avstand kan høre deres komme. Det samme skal ogsaa iagt-
tages ved bruk av hjulredskap, som under kjørselen gjør
liten støi.

§ 24. Ved velocipedridning i byens gater maa der bare
rides promenaderidt med forsigtighet, ikke kapridt eller par-
forceridt.

Hver maskin skal være forsynt med bremseapparat samt
med klokke, hvorpaa ofte maa ringes, særlig naar gatehjørner
passeres. Naar velocipeder benyttes, efterat mørket er indtraadt,
skal de foran være forsynt med tændt lygt.

Forøvrig kan politiet med magistrats og formandskaps
approbation foreskrive nærmere regler for benyttelse av veloci-
peder paa offentlig gate.

3 janr.

§ 25. Ingen maa kjøre eller ride imot eller ind i troppe-avdelinger, liktog eller andre processjoner, men enhver skal vike av veien for samme, og hvor passagen er trang, holde stille, saalænge til toget er passert.

Der maa heller ikke kjøres eller rides forbi saadanne tog, medmindre dette kan ske uten ulempe for de deri deltagende.

§ 26. Ingen maa kjøre med flere end to vogner eller andre kjøreredskaper fastgjort til hverandre. 2 kjøretøier maa ikke kjøres eller holdes ved siden av hinanden og av ridende maa ikke flere end to ride eller stanse op side om side. Den kjørende maa ikke føre tømmerne, gaaende paa fortaaget.

Enhver kjørende og ridende pligter at stanse paa tegn av en politimand.

Intet kjøretøi maa være bredere end 1,80 m.

Tømmer, planker, bord eller lignende materialer maa ikke læsses paa kjærre eller vogn paa saadan maate, at materialerne indtar større bredde end kjøretøiets tillatte bredde.

§ 27. Kjøreredskap med læs skal være forsvarlig læsset, saa at det ikke er utsat for veltning eller for, at det paalæssede falder av, berører hesten eller jorden.

Heller ikke maa kjøreredskap overlæsses saaledes, at det ikke av den forspændte hest eller hester forsvarlig kan trækkes frem. Avlæsning av endel av læsset for at komme over et enkelt tungt sted kan ske. Dog maa det avlæssede ikke henligge længere end høist fornødent. Borttar læsset paa en haandvogn den fri utsigt, maa den ikke skyves, men trækkes. Slæder til befording av læs paa sommerføre maa ikke benyttes.

§ 28. Hester maa ikke fores paa offentlig gate undtagen av pose.

§ 29. Ingen maa betro forspændt kjøretøi eller hest til nogen, som er beruset eller av andre grunde maa antages ikke at være istand til at styre hest. Personer i saadan tilstand kan politiet frata besiddelsen av hest og kjøretøi.

Personer under 15 aar maa ikke styre eller ha tilsyn med hest paa offentlig gate. Derfor maa heller ingen betro saadanne personer forspændt kjøretøi eller tilsyn med hest paa saadant sted.

§ 30. Ret til at holde paa holdeplads for person- eller varebefording er betinget av politiets bevilging; dog kan denne naarsomhelst tilbakekaldes av politiet, dersom vedkommende ved daarlig behandling av sine hester eller paa anden maate gir grundet anledning til misnøie, saasom naar kjøretøiet ikke holdes i pyntelig og forsvarlig stand eller iøvrig ikke overholder de av politiet givne regler.

Magistrat og formandskap bestemmer, hvor der skal være holdeplads.

Kap. V.

3 janr.

Om hester og andre kreaturer samt om hunder.

§ 31. Det er forbudt at la hester eller fjærkræ gaa løse eller at la andre kreaturer beite paa offentlig gate.

Dette forbud gjælder ogsaa hester paa private eiendomme, forsaavidt disse ikke er forsvarlig indhegnet eller hesten ikke er forsvarlig bundet.

§ 32. Ingen maa paa offentlig gate ride med flere end en haandhest eller føre flere end en hest ved siden av eller efter vogner eller andet kjøretøi. Heller ikke maa nogen lede eller kjøre flere end to løse eller fraspændte hester ad gangen. Fraspændte hester maa ikke slæpe drag eller skjæker efter sig.

Enhver hest, som rides, ledes eller kjøres fraspændt paa offentlig gate, skal være forsynt med bissel eller hodelag (grime). Naar hesten ledes eller kjøres, maa det ikke ske hurtigere end i smaat trav. Det samme gjælder, naar der rides med haandhest.

§ 33. Naar kreaturer føres gjennom gaterne, maa det ske under forsvarlig opsyn og saaledes, at dyrene ikke kommer op paa fortaag. Okser skal ledes enkeltvis i forsvarlig grime og med fotbaand av voksen mandsperson.

§ 34. Ingen maa hidse hund paa nogen eller undlate at holde sin hund tilbake, naar den i hans paasyn anfalter mennesker eller dyr. Det er likeledes forbudt at tirre hunder eller hidse dem sammen.

§ 35. Naar hunder viser sig biske eller glupske eller har den vane at forulempe mennesker eller hester og kvæg ved at gjø ad dem eller fare imot dem, skal eierne paa politiets forlangende holde saadanne hunder bundet eller forsynt med forsvarlig mundkurv. Likeledes kan politiet paabyde, at hester, som er bidske, skal være forsynt med mundkurv.

Det samme gjælder om hunder, som politiet av hensyn til deres størrelse eller race finder at kunne være farlige.

Ingen maa holde hunder, som har for vane om natten at gjø eller tute og derved forstyrre de omboendes ro. Tisper maa i løpetiden holdes inde.

Overtrædes disse bestemmelser, kan politiet foranstalte hunden optat og i to av stedets aviser fremlyse den, samt hvis ingen eier inden 3 døgn indløser den, la den sælge eller dræpe.

Kap. VI.

Om fredning av offentlige indretninger.

§ 36. Ingen uvedkommende maa klatre op paa, tænde eller slukke de paa offentlig gate anbragte lygter eller uten i

3 janr. ildebrandstilstfælde befatte sig med de offentlige brandsignalapparater.

§ 37. I offentlige anlæg maa ingen gaa uten i de dertil bestemte ganger eller ta sæte utenfor dem.

§ 38. Ingen maa uberettiget sitte paa, bestige eller stige over de mot offentlig gate anbragte hegn eller gjærder. Det er heller ikke tillatt at klatre op i de i offentlig gate staaende træer.

§ 39. Paa kirkegaard maa ingen lek, kjøring eller ridning eller anden med hensyn til stedet upassende opførsel finde sted. Ingen maa trænge ind paa kirkegaarder til de tider, da adgangen holdes lukket, eller stige over indhegningen. Det er forbudt der at medta hunder.

Klær maa ikke ophænges til tørk paa kirkegaarder.

Kap. VII.

Om opslag av bekjendtgjørelser og skilter samt utstilling av varer.

§ 40. Bekjendtgjørelser angaaende teaterforestillinger, konserter, forevisninger og offentlige forlystelser, til hvilke vedkommendes tilladelse haves, kan foregaa ved opslag, men bare paa de steder, som er bestemt dertil av magistrat og formandskap. Dog skal et eksemplar av bekjendtgjørelsen samtidig med opslaget tilstilles politiet.

Politiet kan, naar det finder det paakrævet, forbyde utdeling av plakater til publikum paa gaten.

§ 41. Skilter, som borttar lys fra gatelygter eller er til hinder for færdselen, kan av politiet fordres borttat. Skilter skal være forsvarlig befæstet, og forsaavidt de stikker frem foran husvæggen, maa deres underkant ikke anbringes lavere end 2,5 m. over gaten. De skilter, som ikke svarer til disse forskrifter, blir at nedta inden 3 — tre — maaneder efter denne vedtægts ikrafttræden.

§ 42. Handlende eller andre næringsdrivende maa ikke uthænge varer utenfor sine utsalgssteder paa saadan maate, at deres utstilling medfører fare eller ulempe for færdselen.

Kap. VIII.

Om torvhandel og benyttelse av byens torv.

§ 43. Bystyret bestemmer, efterat politimesterens erklæring er indhentet, hvilke av byens offentlige pladser kan benyttes til torvhandel, hvilken handel paa hvert enkelt sted maa drives, og til hvilken tid den maa finde sted.

Ingen maa overtræde den saaledes trufne ordning ved at 3 janr. drive torvhandel med andre varer, til andre tider og paa andre offentlige pladser end tillatt.

§ 44. De, som indfinder sig paa torvene eller ved torvbryggerne for at falbyde varer, skal ordne sine utsalg paa den maate, som av politiet anvises dem, og i det hele iagttaa de av politiet til ordens overholdelse givne forskrifter.

Den, som — skjønt paamindet — ikke efterkommer de givne forskrifter, kan av politiet bortvises fra torvet.

§ 45. Omsætningen paa byens torv av varer eller levnetsmidler, som ikke er av eget tilvirke, avl, opdræt eller fangst, maa ikke finde sted uten tilladelse av politimesteren, der saavidt omstændighetene tillater det, tildeler vedkommende torvplads og meddeler ham bevilling til torvhandel. Saadan torvplads uddeles fortrinsvis til i byen fast bosittende personer.

§ 46. Adgang til at benytte torvene tilstedes paa de i §§ 43 og 44 anførte vilkaar:

- a. Uten avgift, saavidt pladsen til enhver tid tilsteder: utenbys personer til salg av fra landet indbragte skog- eller haveprodukter, vilde urter og bær eller andre derfra indbragte varer, som er frembringelser av egen husflid (møbler undtat), jagt, fiskeri eller landbonæring, samt byens indvaanere til salg av produkter av egen husflid (møbler undtat) eller av egne eiendomme, utbytte av egen jagt eller eget fiskeri samt vilde urter og bær, som de selv har sanket eller latt sanke.

Vedkommende maa sælge selv eller ved personer av sin husstand.

- b. Møt avgift efter kapitel XII:

Kjøthandlere, fiskehandlere og andre, som anvises plads av politiet og av dette erholder tilladelse overensstemmende med § 45.

§ 47. Ingen maa lægge hindringer iveien for den fri adgang til utsalgsstederne eller paa anden maate forstyrre handelen.

Magistrat og formandskap kan bestemme, at alle torvhandlernes hester skal bringes bort fra torvet.

§ 48. Torvhandlere maa ikke kaste bedærvede varer eller andet tørt eller flytende avfald paa torvet. Sløining av fisk paa byens torv er forbudt. Sløiningen maa kun ske fra tætte og rummelige baljer.

§ 49. Ingen sælger maa ta ophold paa torvet med sine varer tidligere end 1 time før den til handelen bestemte tid. Inden $\frac{1}{2}$ time efter torvtidens utløp maa alle varer saavelsom transportredskap, bord, kurver eller lignende, som er benyttet til handelen, være fjernet fra torvet.

3 janr.

Kap. IX.

Om offentlige bevertningssteder.

§ 50. Enhver, som driver restauration eller anden offentlig bevertning med spise- eller drikkevarer, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefalder, som strider mot orden eller sømmelighet.

§ 51. Ingen maa paa et offentlig bevertningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende adfærd, hvorved andre gjester, verten, dennes familie eller tjenere fortrædiges, eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres, heller ikke i andre maater vise en uanstændig eller forargelig opførsel.

§ 52. Offentlige bevertninger og forlystelsessteder skal holdes lukket paa søn- og helligdage til kl. 5 efm. og ellers fra kl. 12 aften til kl. 6 morgen, og maa i denne tid ingen bevertning finde sted og ingen gjester indlates eller opholde sig paa slike steder.

Denne bestemmelse skal dog ikke være til hinder for bevertning av reisende og spisegjester i hoteller og andre natteherberger i den nævnte tid av døgnet.

Det skal være overlatt politiet saavel ved enkelte leiligheter at gi speciel tilladelse til at lukke senere og aapne tidligere som at meddele lignende almindelig tilladelse til bevertningssteder, hvor tilladelsen ikke antages at ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfælde, hvor det finder, at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, paabyde lukning kl. 9 aften.

Politiet kan derhos paabyde lukning kl. 9 hver aften av offentlige steder, hvor der findes nogen til forlystelse anbragt indretning, f. eks. keglebane, hvis benyttelse foruroliger naboer og omboende.

Saadan av politiet meddelt tilladelse, som i denne § nævnt, kan til enhver tid og uten opsigelse eller varsel tilbakekaldest.

Ved forskrifterne i denne § gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjænkning av brændevin, øl, frugtvin og mjød gjældende bestemmelser.

Kap. X.

Om orden ved offentlige forestillinger og andre præstationer.

§ 53. Ingen maa holde offentlig dans eller karusel uten efter politiets tilladelse.

Tilladelse til at gi konserter og dramatiske forestillinger samt forevisninger eller forestillinger av det i §§ 1 og 4 i lov av 22 mai 1875 omhandlede slags meddeles av politiet.

De her omhandlede tilladelser knyttes altid til en bestemt person som ansvarlig og kan av politiet naarsomhelst tilbakekaldes. 3 janr.

§ 54. Naar tilladelsen er git nogen til at gaa omkring og utføre musik, forevise kunster og seværdigheter eller andet, maa saadant dog ikke uten særskilt tilladelse av politiet ske paa offentlig gate.

Likesom det er en selvfølge, at enhver eier eller leier av eiendom kan forbyde deslike personer sammesteds at utføre de nævnte præstationer m. v., saaledes skal ogsaa i tilfælde av sygdom eller av anden gyldig grund enhver beboer i nærheten være berettiget til at forlange, at den, som utfører musik eller støiende præstationer av nævnte art, fjerner sig i tilbørlig avstand.

§ 55. Enhver, hvem tilladelse til at gi dramatiske forestillinger eller andre offentlige præstationer er meddelt, skal etterkomme de regler, som politiet maatte foreskrive til ordens overholdelse. Han skal sørge for, at de forestillinger, som opføres, og de præstationer m. v. som forevises, ikke er av uanstændig indhold. Dersom en forestilling eller præstation viser sig at være av usedelig eller iøvrig straffbart indhold, saavel som naar en saadan avholdes eller gives uten tilladelse, kan politiet avbryte samme, og er de tilstedeværende pligtige til at etterkomme politiets anmodning om at begi sig bort.

§ 56. Ved offentlige forestillinger eller andre forlystelser skal de besøkende iagttå sømmelighet og orden, og maa de ikke ved støien, banken, vedholdende bifalds- eller mishagsytringer eller paa anden maate hindre eller avbryte forestillingen eller forlystelsen eller forstyrre andre deltagere i nydelsen derav. Lydelige meningsytringer under eller ved slutningen av offentlige forestillinger maa ikke vedvare, efter at et 3 ganger gjentat lydelig signal er git til deres ophør.

§ 57. I avgift av de i lov av 22 mai 1875 §§ 1 og 4 omhandlede forestillinger og forevisninger svares til kommunkassen fra kr. 2,00 til kr. 50,00 efter politimesterens bestemmelse for hver forestilling, hvilken avgift erlægges paa politikammeret forskudsvis til tid, som av politimesteren bestemmes. Med det indkomne forholdes efter § 66 i. f.

Kap. XI.

Om den offentlige renlighet.

§ 58. Enhver som eier grund eller bygning, som støter til offentlig gate, er pliktig at besørge gatefeiningen med, hvad dertil hører, utenfor sin eiendom — i gaterne indtil midten av kjørebanelen og paa offentlig plads indtil 6,25 m.s avstand fra sin grund.

3 janr.

Til gatefeiningen hører ogsaa rengjørelse av fortaaget og rendestenen med deri anbragte rister for kloaksluk.

§ 59. Feiningen foretages hver lørdag eller, om det er helligdag, dagen forut og ellers, naar særegne omstændigheter gjør det nødvendig, efter særlig paalæg av politiet.

§ 60. I tørt veir uten frost oversprøites fortaag og gate saa tilstrækkelig med vand, at feiningen ikke foraarsaker støv.

Med hensyn til kloakslukene maa det paasees, at der ikke ved feiningen tilføres dem faste urenligheter eller om vinteren fast sne eller is.

§ 61. Den, hvem feiningen paaligger, skal ved bortskuffing av sneen holde tilstrækkelig aapen passage paa fortaaget samt utjevne dette. Om vaaren skal issvull bortføres fra fortaag og rendesten. Det bortskaffede skal enten henlægges langs rendestenen eller efter politiets nærmere bestemmelse bortføres. Naar det av politiet paabydes, skal endvidere hustak og fortaag helt ryddiggjøres for sne eller is, som blir at bortføre.

Bortskaffet sne eller is maa ikke henlægges paa offentlige pladser eller almenninger og heller ikke kastes i sjøen paa andre steder end anvist av politiet.

Fra bestemmelseerne i nærværende paragrafs 1 og 2 punktum kan magistrat og formandskap tilstede fritagelse for enkelte gater eller bydele.

§ 62. Det er forbudt paa offentlig gate at henkaste eller henlægge urenlighet, papir eller andet avfald, glas, frugtskal eller lignende.

Bløt eller stinkende gjødsel maa ikke uttages eller utkjøres uten i lukkede kasser eller beholdere og til den tid av døgnet, som av politiet efter forhandling med helseraadet bestemmes. Kasserne eller beholderne maa altid være tette og ikke saa meget fylt, at der spildes under kjørselen. I tiden fra 30 juni til 15 september skal al gjødsel kjøres dækket.

Hvad der i denne § er bestemt om bløt eller stinkende gjødsel, skal ogsaa gjælde gateskarn, avfald fra husene og anden urenlighet eller stinkende substanser.

§ 63. Ved de offentlige vandposter maa ingen vaskning eller skylling finde sted. Vand maa ikke utledes eller utskylles over offentlig gate, men bare gjennom de dertil bestemte avløp.

Kap. XII.

Angaaende avgift av visse næringer.

§ 64. Fra den tid nærværende vedtægter træder i kraft, skal efternævnte næringsdrivende erlægge i særlig avgift til bykassen:

A. 1. De, som søker erhverv ved utlaan paa 80 kr. og derunder mot haandfaat pant eller ved kjøp av rørlig gods

mot gjenløsningsret, forsaavidt kjøpesummen ikke overstiger den anførte grænse, — 100 kr. aarlig. 3 janr.

2. De, som handler med brukte eller kasserte ting, kr. 25 aarlig.

B. De, som holder offentlig dans:

1. for hvert almindelig ball fra kr. 10 til kr. 40.
2. for hvert kostymeball kr. 40.
3. for hver maskerade fra 40 til 80 kr. efter politimesterens nærmere bestemmelse.

C. De, hvem der til utøvelse av deres bedrift anvises plass paa byens torv eller andre offentlige pladser og gater:

1. Slagtere og andre kjøthandlere indtil kr. 50,00 aarlig.
2. Smør-, ost- og andre fetevarehandlere, handlende med levende eller slagtede fjærkreaturer, poteter, vildt, grøn-saker, frugt, bær og blomster — maanedlig kr. 2,00, aarlig kr. 15,00.
3. Opkjøpere, som driver handel med fisk, maanedlig kr. 6,00, aarlig kr. 40,00.

Erholder nogen av de i denne § omhandlede næringsdrivende, for hvem avgiften er bestemt aarlig, bevilling meddelt i aarets løp, beregnes avgiften for det hele aar, hvis bevillingen utstedes før 1 juli, men bare for det halve aar, hvis den utfærdiges senere.

Magistrat og formandskap er berettiget til under særegne omstændigheter at indrømme de under litera C nævnte næringsdrivende avgiftsfrihet.

§ 65. Den bevilling, som de i foregaaende § omhandlede næringsdrivende skal erhverve av politiet, meddeles ikke for længere tid end et aar ad gangen, men kan for saadant tidsrum igjen fornyes med paategning. Den skal derhos indeholde, at politiet, naar dette finder at bevillingen misbrukes, straks kan tilbakekalde den, samt at den i intet tilfælde kan overføres paa nogen anden.

§ 66. Alle de bestemte avgifter betales forskudsvis. Den aarlige avgift erlægges i 2 terminer, hver gang med det halve, den ene halvdel ved bevillingens utfærdigelse eller fornyelse og den anden halvdel inden utgangen av den paafølgende juni eller december maaned. Hvis ikke avgiften i rette tid erlægges, bortfalder bevillingen, uten at vedkommende fritages for avgiftens utredelse. Næringsens ophør formedelst dødsfald, bevillingens forbrydelse eller andre grunde bevirker ingen tilbakebetaling av eller fritagelse for den løpende termin. De for offentlig dans bestemte avgifter indbetales ved tilladelsens meddelelse. Samtlige avgifter indbetales til politimesteren, som for hver maaned har at avlægge regnskap og samtidig at tilstille kammerten de i samme tidsrum oppebaarne avgiftsbeløp.

3 janr.

Kap. XIII.

Om kontrol med visse næringsdrivende.

§ 67. De i § 64 litra A 1 nævnte næringsdrivende skal være forpligtet til angaaende de dersteds omhandlede transaktioner at føre en paginert, av politiet autorisert protokol, hvori samtlige laan og kjøpslutninger indføres i tidsfølgende orden under angivelse av nummer, datum, laantagernes eller sælgernes fulde navn, stilling og bopæl, laanets eller kjøpesummens størrelse, pantsætningens eller handelens gjenstand, de betingede renter og laanets forfaldstid.

§ 68. De pantsatte eller kjøpte gjenstande skal forsynes med det nummer, hvorunder de er indført i protokollen, og bare opbevares paa de steder og i de rum, hvor forretningen drives, og skal likesom protokollen naarsomhelst paa forlangende forevises for politiet.

§ 69. Hvad der i §§ 67 og 68 er bestemt, skal ogsaa gjælde for de næringsdrivende, som driver handel med brukte eller kasserte gjenstande. I fortegnelsen over de kjøpte eller til salg mottagne gjenstande skal ogsaa anføres datoen, naar de sælges, samt kjøpernes navn og adresse. Gjenstandenes forsyning med nummer kan dog med politiets tilladelse undlates, naar samme paa grund av gjenstandens art ikke bekvemmelig kan ske. De steder og rum, hvor forretningen drives, er til enhver tid politiets kontrol undergit.

§ 70. Den handlende eller den handlendes medhjelpere maa ikke kjøpe eller motta til forhandling brukte eller kasserte gjenstande av personer, som er under 16 aar, eller av berusede personer eller av ukjendte personer, som ikke paa betryggende maate kan legitimere sig.

§ 71. De indkjøpte eller til salg mottagne gjenstande maa ikke avhændes, forandres, smeltes eller tilintetgjøres før 14 dage efter at de kom i den handlendes besiddelse.

§ 72. Politimesteren kan fra bestemmelserne i §§ 67, 68, 69 og 71 frita personer, som kun handler med brukte klær.

Kap. XIV.

Forskjellige bestemmelser.

§ 73. Dampskib, som henligger ved byens offentlige eller private brygger eller kaier, eller som befinder sig paa byens indre havn, maa ikke benytte sirene, heller ikke i tiden fra kl. 12 nat til kl. 6 morgen damppipe til signal for avgang eller i andre, seilassen utedkommende øiemed.

§ 74. Det skal være politiet overlatt at forsyne personer, som paa offentlig gate eller havnen søker erhverv ved i en

3 janr.

eller anden henseende at tilbyde publikum sin tjeneste, med skilt eller andet merke til tegn paa, at de dertil av politiet er godkjendt, og med den følge, at personer, som uten berettigelse benytter saadant merke, derved forfalder i straf for overtrædelse av denne vedtægt. Magistrat og formandskap kan utfærdige forbud mot at andre end antagne bybud indfinder sig ombord paa ankomne skibe for at tilbyde sin tjeneste med transport av reisetøi. Politiet har at utfærdige de nærmere bestemmelser og regler, som findes fornødne til ordningen av den i denne § nævnte bedrift, dog med den innskærnkning, at de nødvendige takster fastsættes av magistrat og formandskap i forening med politimesteren.

Tilladelse til at drive fløtmands- eller færgetrafik i havnen med benyttelse av byens kaier, pontoner, trapper eller lignende indretninger meddeles av havnestyret, som utfærdiger instruks, dog saaledes at de nødvendige takster fastsættes av magistrat og formandskap.

Magistrat og formandskap kan desuten tilstaa personer, som dertil findes skikket, eneret til at forrette fløt, som falder fra byens offentlige kaier, trapper, brygger eller almenninger og til steder paa den anden side av Tromsøsundet inden havneterritoriet paa de betingelser, som fastsættes av magistrat og formandskap. Denne bestemmelse skal dog ikke være til hinder for, at magistrat og formandskap kan træffe en hvilken-somhelst ordning av trafikken over Tromsøsundet med motorbaat eller motorfærge.

§ 75. Naar nogen undlater, hvad der ifølge denne vedtægt paahviler ham, kan politiet foranstalte det pligtige utført eller træffe fornøden foranstaltning til at forhindre at forsømmelsen avstedkommer skade.

Omkostningerne hermed blir likesom de omkostninger, som foranlediges ved foranstaltninger, som av politiet træffes for at forhindre forberedte eller stanse endnu ikke fuldførte handlinger, som ved vedtægten er forbudte, eller for at rydde avveien ulemper, som er foranlediget ved brud paa denne vedtægt, at refundere kommunen av den skyldige.

§ 76. Overtrædelse av nærværende vedtægts bestemmelser samt av de i henhold til disse givne paabud, forsaavidt tilfældet ikke indgaar under strengere straffebestemmelser, straffes med bøter fra 1—5000 kr., som tilfalder statskassen.

§ 77. Nærværende vedtægt træder i kraft 2 maaneder efter dens indtagelse i Lovtidendens 1ste avdeling. Fra samme tid ophæves de ved kgl. res. av 31 august 1892 approberte politivedtægter for Tromsø med tillæg av 30 april 1910.

3 janr.

Kongelig resolution

av 3 januar.

I henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobak av 19 april 1899 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Evje herred, Nedenes amt, under 7 december 1911 fattede beslutning til vedtægt for herredet angaaende salg av tobak til barn m. v.:

§ 1. Det skal i Evje herred være forbudt at sælge tobak, av hvad slags det er, til barn under 15 aar, enten tobakken opgives kjøpt til egen eller andres bruk. Dog kan barn faa kjøpt tobak til voksne, naar det har med sig underskrevet og datert rekvisitionsseddel paa et bestemt kvantum fra en voksen person, som sælgeren kjender.

§ 2. Dersom barn under 15 aar bruker tobak paa landevei eller andre offentlige pladser og steder, kan politiet skride ind og ta tobakken ifra dem.

§ 3. Overtrædelse av denne vedtægt straffes med bøter.

3 janr.

Kongelig resolution

av 3 januar.

I henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobak av 19 april 1899 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Talviks herred, Finmarkens amt, under 7 november 1911 fattede beslutning til vedtægt for herredet angaaende salg av tobak til barn m. v.:

§ 1. Det skal være forbudt enhver at sælge tobak til barn under 15 — femten — aar i hvilken som helst form, uanset om tobakken angivelig er bestemt til andres bruk.

§ 2. Likeledes skal det være forbudt enhver:

- a. at kjøpe tobak i nogen form til bruk for eller efter opfordring av barn under 15 aar;
- b. at overlate saadant barn tobak som gave, laan, bytte eller som vederlag for arbeide eller personlig tjeneste.

§ 3. Barn under 15 aar, der nyder tobak paa offentlig vei, brygge, skole, plads, paa offentlig bevertning eller forsamlingsplads, i offentlig forsamlingslokale eller andet offentlig forsamlingssted, kan av politiets tjenestemænd fratages den tobak som de for tilfældet har paa sig, samt den tobakspipe eller andet redskap, som de for tilfældet benytter sig av.

§ 4. Overtrædelser av denne vedtægt straffes efter straffelovens § 339.

Kongelig resolution

3 janr.

av 3 januar.

- I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov angaaende særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sygdomme av 8 mai 1900 meddeles approbation paa den av herredsstyret for Aremarks herred, i Smaalenenes amt under 4 juli, 15 august og 20 september 1911 fattede beslutning om nye almindelige forskrifter med hensyn til sundhetsvæsenet inden herredet og om ordningen av meddelelsespligten ved tuberkuløse sykes flytning, dog med nogen forandringer.
- II. De for herredet ved kongelig resolution av 12 november 1887 approberte sundhetsforskrifter ophæves fra den dag, nærværende forskrifter træder i kraft.

De approberte forskrifter er saalydende:

§ 1. Beboelseshus, som herefter opføres eller flyttes, skal sættes paa tør og vel avgrøftet grund, hvorfra matjorden er ført bort. Grundmuren skal være tæt, og, hvor der ikke er kjelder, forsynt med mindst 2 trækul, og den maa ha en mindstehøide av 30 cm.

§ 2. Ethvert til beboelse bestemt værelse, som herefter indredes fra nyt av, skal ha en høide av mindst 2,20 m. fra gulv til loft og være forsynt med mindst 1 opslagsvindu. Et saadant vindu skal anskaffes ogsaa i ældre beboelsesrum inden 3 maaneder efter disse vedtægters approbation.

§ 3. Gulvet i nederste stokverk skal være dobbelt med et mellemlag av en hensigtsmæssig tør fyld.

§ 4. I beboelseshus maa ikke kokeovn benyttes, medmindre der er anbragt en indretning til at opfange og bortlede den ved kokningen opstaaede damp.

§ 5. Helseraadet kan forbyde beboelse av hus eller værelser, der av mangel paa lys eller luft eller ved fugtighet, urenlighet eller overfyldning av mennesker befindes at være skadelige for sundheten, indtil manglene er avhjulpet.

§ 6. Paa veiene og i mellemrummene mellem husene og paa gaardspladsene maa der ikke ophopes søppel eller anden urenlighet; men de maa til enhver tid holdes mest mulig rene og lugtfri. Hvor forholdene begynder at bli bymæssige, kan der av helseraadet paabydes anvendelse av søppelkasse.

§ 7.

1) Stald, fjøs, grisehus og lignende, som herefter opføres, skal være mindst 5 meter fjernet fra vaaningshus og fra ethvert rum, som benyttes til tilberedelsessted eller opbevaringssted for matvarer.

3 janr. 2) Denne § kan av helseraadet besluttes ikke at gjøres gjældende, hvor forholdene begynder at bli bymæssige; men stald, fjøs, grisehus og lignende maa ikke ha væg eller tak fælles med vaaningshus, matbod eller tilberedningssted for matvarer.

§ 8. Til ethvert vaaningshus eller for hver opsidder paa en gaard og paa steder, hvor der jevnlig samles et større antal mennesker, skal der være et vandhus, og til bygninger, der er bestemt til et større antal menneskers beboelse eller ophold, skal være et vandhus for hver 20 mennesker, der antages at benytte samme.

Vandhus maa ikke ha væg eller tak fælles med vaaningshus eller matbod, heller ikke ha avsig til nogen bygning eller til offentlig befærdet vei eller til inntak for mat- eller drikkevand. Det skal derhos anbringes saaledes, at det generer nabo mindst mulig. Det skal tømmes saa ofte, at overfylding ikke finder sted, og der skal ved hensigtsmæssige strømidler sørges for, at der opstaar saa liten stank som mulig. Hvor forholdene maatte begynde at bli bymæssige, kan der av helseraadet paabydes at istandbringe tætte murede binger eller tætte avskjæringer til at opta urin og ekskrementer fra dyr og mennesker. Saadanne binger skal ha en avstand av 1,5 meter fra naboeiendom, gate eller vei og maa ikke ha uttak til nabo, gate eller vei.

§ 9. Medfører næringsbruk eller bedrifter stank eller skadelige utdunstninger eller forurensninger skal vedkommende eier eller bruker være forpligtet til at rette sig efter de bestemmelser, som helseraadet paalægger til fjernelse av ulemperne.

§ 10. Gjødningstoffer eller ildelugtende avfald fra husholdningen maa ikke henkastes i dyng eller kompost nærmere vaaningshus end 10 meter, og der maa ikke være avsig fra dem til steder, hvorfra mat- eller drikkevand hentes, eller til vaaningshus, matbod, nabo eller vei. Saadanne ansamlinger skal dækkes med jord.

§ 11. Brønder eller vandbeholdere, hvorfra mat- eller drikkevand tages, skal holdes fri for forurensninger av ethvert slags, saasom ved tilsig, vask o. s. v. Det samme gjælder bæk eller elv, hvorfra mat- eller drikkevand tages.

§ 12. Helseraadet kan forbyde salg av bedærvede eller forfalskede føde- og drikkevarer samt av andre varer, der kan medføre skade for sundheten derved, at de indeholder giftige bestanddele, og i fornødent fald paabyde deres tilintetgjørelse.

Helseraadet er berettiget til at faa utlevert de til undersøkelsen nødvendige prøver.

§ 13. Pølsemakerier skal være forsynt med vandtæt gulv av mursten eller beton, vægger og tak skal være tette, glatte og oljemalt.

Størst mulig renlighet skal iagttages, og alt avfald skal ^{3 janr.} hver dag fjernes. Det er ikke tillatt at indrette binger under slagteri eller pøsemakeri.

Ophængt kjøt skal henge frit fra væggen.

§ 14. Utsalgssteder, tilberedningssteder og opbevaringssteder for matvarer, saasom kjøt, fisk, melk, brød o. s. v. som skal sælges, skal stedse holdes rene og godt utluftet og maa ikke benyttes til soverum eller kjøkken.

§ 15. Naar en av tuberkulose i smitsom form lidende person forandrer bopæl, skal skriftlig anmeldelse om flytningen sendes til helseraadets formand av den, fra hvem den syke flytter.

§ 16. Avvikelser fra ovenstaaende vedtægter kan under særegne omstændigheter tilstedes med helseraadets tilladelse.

§ 17. Det paahviler helseraadets medlemmer at paase disse vedtægter overholdt og i tilfælde av overtrædelse at gjøre anmeldelse til helseraadets formand, som i fornødent fald skal foranledige overtrædelsen paataalt efter loven.

I kraft av lov om fredning av søl i Nordishavet av 18. mai 1876 § 1 bestemmes herved, at plakat av 28 oktober 1876 for aaret 1912 skal lyde saaledes:

Paa havstrekningen mellem 47° og 75° nordlig bredde og mellem 5° østlig og 1° ————— fra Greenwich meridian skal det være forbudt paa norsk skib og enhver norsk undersaat forbudt at droppe eller fange søl, klappnys, derunder ikke indelukket, tidligere paa aaret end 1 april.

Hvorefter alle vedkommende har at rette sig

Gitt paa Kristiania Slot den 5 januar 1912.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

Konow

Hasselberg

Midlertidig utgiver: N. F. Leganger.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.